

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoP/50/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5622202740
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5622202740.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členiek senátu Mgr. Silvie Tisovej a JUDr. Miriam Štillovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: H. M., nar. XX.XX.XXXX, pobytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, dieťa rodičov: matka O. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom N. XXX/X, A., právne zastúpená Mgr. Marcelom Pélím, LL.M., advokátom so sídlom O. XXX/XX, A. N., a otec U. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom M. O. XXX/X, U. C., právne zastúpený JUDr. Evou Dorociakovou, advokátkou so sídlom X. O. XXX/XXX, U. O., o návrhu otca na úpravu styku s maloletým, na odvolanie matky voči rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 1P/133/2022-108 zo dňa 28.03.2023, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom č. k. 1P/133/2022-108 zo dňa 28.03.2023 Okresný súd Liptovský Mikuláš (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „prvostupňový súd“) vo výroku I. upravil styk otca tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým H. každú sobotu v párnom kalendárnom týždni v čase od 10.00 hod. do 18.00 hod., a to v období troch mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku za prítomnosti matky a následne bez prítomnosti matky počas nasledujúcich dvoch mesiacov. Vo výroku II. po uplynutí dvoch mesiacov od styku otca s maloletým bez prítomnosti matky je otec oprávnený stýkať sa s maloletým každý párný kalendárny týždeň v čase od piatku od 16.00 hod. do nedele do 16.00 hod. a po uplynutí tohto dvojmesačného obdobia je otec oprávnený stretávať sa s maloletým i počas sviatkov a prázdnin nasledovne:

- každý párný rok počas vianočných sviatkov v čase od 24. 12. od 12.00 hod. do 27. 12. do 16.00 hod.,
- každý nepárny rok počas vianočných sviatkov v čase od 30. 12. od 16.00 hod. do 2. 1. nasledujúceho kalendárneho roka do 16.00 hod.,
- každý nepárny rok počas veľkonočných sviatkov, počnúc Zeleným štvrtkom od 9.00 hod. do Veľkonočného pondelka do 18.00 hod.,
- každý nepárny rok počas jarných prázdnin určených Ministerstvom školstva SR počnúc posledným dňom vyučovania pred začiatkom prázdnin od 9.00 hod. do 18.00 hod. posledného dňa prázdnin,
- každý párný rok počas jesenných prázdnin určených Ministerstvom školstva SR počnúc posledným dňom vyučovania pred začiatkom prázdnin od 9.00 hod. do 18.00 hod. posledného dňa prázdnin,
- počas letných prázdnin od 1. 7. od 9.00 hod. do 15.7. do 18.00 hod., a od 1. 8. od 9.00 hod. do 15. 8. do 18.00 hod.

Otec si pred začiatkom styku vyzdvihne maloleté dieťa v mieste bydliska matky a po ukončení vráti maloleté dieťa v mieste jeho bydliska (výrok III.). Matka je povinná poskytnúť otcovi k výkonu styku s maloletým všetku súčinnosť, maloletého na styk riadne vopred pripraviť, na začiatku styku maloletého

v mieste bydliska maloletého otcovi odovzdať, a po ukončení styku maloletého v mieste jej bydliska od otca prevziať (výrok IV.). Vo výroku V. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Prvostupňový súd konštatoval, že nezistil existenciu takých rozporov medzi otcom a maloletým, ktoré by bránili úprave styku, pričom prežívanie a vnímanie maloletého je do výraznej miery ovplyvnené interpretáciou dospelých podsúvanou maloletému, ktorý okruh dospelých by mohol motivovať a podporovať pozitívny vzťah syna k otcovi a ich vzájomné stretávanie. Konštatoval, že maloletý je dostatočne vyspelý, smelý a samostatný na to, aby bol pripravený na postupné zblížovanie sa s otcom v postupnosti upravenej napadnutým rozhodnutím. Prvostupňovým súdom nastavené postupné stretávanie najskôr za prítomnosti matky, neskôr bez prítomnosti matky s rozširujúcou sa tendenciou aj počas prázdnin a sviatkov je úpravou zodpovedajúcou rovnocennému kontaktu s obidvomi rodičmi. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 52 CMP.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie matka tvrdiac, že otec nemá opravdivý záujem stretávať sa s maloletým, nakoľko od nariadenia neodkladného opatrenia využil len tri termíny stretnutí. Z dôvodov na jej strane sa stretnutie neuskutočnilo maximálne dvakrát. Podľa jej názoru nebol zohľadnený najlepší záujem dieťaťa a došlo k subjektívnemu posúdeniu veci s poukazom na biologický pôvod.

Nepovažovala za správny názor súdu prvej inštancie, že uvedením pravdy prejavila nedostatočne citlivý postoj k svojmu maloletému dieťaťu. Naopak za necitlivý považovala názor súdu prvej inštancie, ktorý sa snaží po toľkých rokoch nanútiť maloletému, kedy a s kým sa stretávať má a s kým nie bez rešpektovania záverov odborného stanoviska Centra pedagogickopsychologického poradenstva a prevencie Liptovský Mikuláš (ďalej len „CPPPaP LM“). Podľa jej názoru by práve biologický otec, ktorý sa snažil otcovstvo zaprieť, mal preukázať reálny a opodstatnený záujem o maloletého. Otec sa nechce prispôbiť záujmom maloletého a stretnutie s ním si maloletý doslova pretrpí. Počas súdneho konania neboli riešené záujmy maloletého dieťaťa, jeho prirodzené prostredie, blízki ľudia, vzťahy s manželom matky či vzťah s biologickým otcom. Súd prvej inštancie vystupoval skôr ako právny zástupca otca a nie ako nezaujatý orgán a opakovane sa snažil matku poučiť ako má maloletého motivovať. Matka ďalej súdu prvej inštancie vytykala, že sa nezaoberal vzťahom maloletého s manželom matky a biologickým otcom, ktorá otázka mala byť riešená počas výsluchu maloletého a zodpovedaná skúseným psychológom, nie subjektívnym názorom súdu prvej inštancie. Namietala, že neboli vyšetrené podmienky v domácnosti biologického otca. Podľa nej otec nerozumie tomu, že styk je potrebné budovať postupne a chce preskočiť obdobie, počas ktorého sa má s maloletým stretávať za jej prítomnosti. Podľa názoru matky nie je možné aktuálne časovo ohraničiť dĺžku obdobia, počas ktorého bude potrebné, aby sa stretávanie uskutočňovalo v jej prítomnosti, ale otec si ani po uplynutí pol roka počas od nariadenia neodkladného opatrenia vôbec nevybudoval s maloletým vzťah. Preto nie je možné prejsť k ďalšiemu kroku, v ktorom by bolo možné uskutočňovať styk otca s maloletým bez jej prítomnosti, a už vôbec nie počas celého víkendu i na dve noci. Napadnuté rozhodnutie podľa jej názoru neodráža najlepší záujem maloletého dieťaťa. Opätovne poukázala na to, že sa otec 4 roky o dieťa nezaujímal. Uviedla, že ho vychovávala sama, a preto najlepšie vie, čo je pre dieťa najlepšie.

3. K podanému odvolaniu sa vyjadril otec tak, že súd prvej inštancie sa zaoberal aj správou CPPPaP LM, nakoľko aj výroková časť napadnutého rozsudku vychádza z postupného stretávania sa maloletého s otcom a postupného rozširovania styku po uplynutí určitého časového obdobia. Matka odmieta zohľadniť skutočnosť, že otec má úprimný záujem na stretávaní sa so synom, nakoľko, keby tomu tak nebolo, nemal by záujem podávať ani samotný návrh na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností. Poukázal na to, že matka mu veľakrát neumožnila stretnutie s maloletým. Napriek nesúhlasu otca bol veľakrát realizovaný styk s maloletým za prítomnosti súčasného manžela matky, obaja sa zdržujú vždy v blízkosti stretnutia a pozorujú otca v jeho interakciách s maloletým. Uvedené konanie mohlo vyvolávať pocit zmätenosti v maloleťom, koho má ako osloviť, prípadne komu prejaviť náklonnosť, a teda matka neguje akúkoľvek snahu otca vytvárať si s maloletým hlbší vzťah. Otec v konaní preukázal, že mal záujem stretávať sa s maloletým, pričom matka neustále poukazuje na minulosť a svoju vedomosť o tom, čo je pre maloletého najlepšie. Ani vo svojom návrhu výroku rozhodnutia neuvažuje nad postupným rozširovaním styku otca s maloletým a na možnosti budovania ich vzájomných vzťahov, ale obmedzuje sa len na stretávanie na každú druhú sobotu v rozsahu 4 hodín a len za prítomnosti matky.

Podľa jeho názoru obavy a negatívne pocity vo vzťahu k maloletému vytvára priamo matka, a to negatívnym ovplyvňovaním maloletého a vracaním sa do minulosti. Nakoľko vzájomná komunikácia medzi rodičmi je naštrbená a spôsob kontaktu s maloletým by sa za prítomnosti matky len zhoršoval,

keďže matka nie je ochotná rešpektovať ani základnú žiadosť otca, aby sa spoločných stretnutí s maloletým nezúčastňoval jej súčasný manžel. Aj psychologička z CPPP a P LM uviedla, že je namieste postupné stretávanie sa biologického otca s maloletým najskôr za prítomnosti matky a potom bez jej prítomnosti, aby boli následne budované vzájomné väzby s biologickými starými rodičmi maloletého zo strany otca.

Poukázal, že aj kolízny opatrovník odporučil stretávanie s biologickým otcom za účelom obnovenia a rozvíjania ich vzájomného vzťahu, ako aj vzťahu s blízkou rodinou. Navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

4. K podanému odvolaniu sa kolízny opatrovník vyjadril tak, že sa v celom rozsahu stotožnil s napadnutým rozhodnutím, ktorý upravuje styk v najlepšom záujme maloletého.

5. Na doručené vyjadrenia otca a kolízneho opatrovníka matka nereagovala.

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“ v spojení s § 3 ods. 5 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, ďalej len „CMP“), preskúmal vec v intenciách ust. § 65 a § 66 CMP a postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 2 ods. 1 CMP rozsudok prvoinštančného súdu podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

7. Podľa § 65 CMP, odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

Podľa ust. § 66 CMP, odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný.

Podľa § 67 CMP, na vady konania pred súdom prvej inštancie prihliada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Podľa § 28 ods. 2 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“), rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa

Podľa ustanovenia § 36 ods. 1 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

Podľa § 24 ods. 5 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Podľa § 25 ods. 1, 2 Zákona o rodine, rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode. Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Podľa ustanovenia § 26 Zákona o rodine <C.>, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

8. Odvolací súd v prvom rade zdôrazňuje, že základným prvkom rodinného života je spolužitie rodiča a dieťaťa a ich vzájomné prežívanie obojstrannej prítomnosti, a to aj napriek rozkolom vo vzťahoch medzi

rodičmi (rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Kutzner proti Nemecku z 26. 2. 2002, sťažnosť č. 46544/99, bod 58; rozhodnutie Elsholz proti Nemecku z 13. 7. 2000, sťažnosť č. 25735/94, bod 43). Právo rodiča vychovávať svoje dieťa a starať sa oň nachádza svoje vyjadrenie v čl. 41 Ústavy <C.> Slovenskej republiky, pričom táto zaručuje aj dieťaťu právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Aj z Dohovoru o právach dieťaťa <C.> vyplýva, že ak to nie je v rozpore s jeho záujmami, má dieťa právo udržiavať osobné kontakty s oboma rodičmi a obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za jeho výchovu a zdravý vývoj (čl. 9 ods. 3 <C.> a čl. 18 <C.>).

Vo všeobecnosti možno skonštatovať, že ideálnym stavom je, keď dieťa môže vyrastať v starostlivosti oboch rodičov - otca i matky. V prípade, že rodičia spolu nežijú a nie sú splnené podmienky pre striedavú osobnú starostlivosť, je dôvodné, ak sa dieťa zverí do osobnej starostlivosti len jedného z nich a upravia sa rodičovské práva a povinnosti druhého rodiča. Z uvedeného plynie, že aj rodič, ktorému dieťa nebolo zverené do starostlivosti, má právo v primeranom rozsahu podieľať sa na výchove dieťaťa, v starostlivosti oň i na budovaní citových a rodinných väzieb; je a stále zostáva rodičom so všetkými právami a povinnosťami z tohto vzťahu vyplývajúcimi. Uvedené práva sa realizuje prostredníctvom styku tohto rodiča s dieťaťom.

Úprava styku rodiča s maloletým dieťaťom zabezpečuje legitímny cieľ, a to ochranu zdravého vývoja mal. dieťaťa, aj keď toto nemusí korešpondovať s predstavou jedného alebo druhého rodiča. Zákon pritom vo vyššie citovaných ustanoveniach uprednostňuje dohodu rodičov o styku s maloletým dieťaťom a iba ak sa rodičia nedohodnú, upraví styk autoritatívne súd. Pri úprave styku súd postupuje podľa okolností každého prípadu, pričom musí zvážiť zdravotný stav maloletého dieťaťa, jeho denný režim, citový vzťah k rodičom, zamestnanie rodičov, bydlisko rodičov, dopravné spojenie, miesto vhodné na styk a podobne. Na základe všetkých rozhodujúcich skutočností má potom určiť súd frekvenciu styku, prostredie a časové vymedzenie.

9. V tomto prípade vzhľadom na rozdielne stanoviská a postoje rodičov k dohode o rozsahu a o podmienkach styku otca s maloletým nedošlo, a preto na základe návrhu otca rozhodoval o zmene úpravy styku súd prvej inštancie. Naposledy bol upravovaný výkon rodičovských práv a povinností k maloletému bez konkrétnej úpravy styku otca s maloletým rozsudkom súdu prvej inštancie sp. zn. 9P/2/2018, právoplatným a vykonateľným dňa 5.3.2018. Otec sa domáhal úpravy styku najprv každú druhú sobotu v párnom týždni v čase od 9. hod. do 18. hod., následne po uplynutí dvoch mesiacov od právoplatnosti rozsudku od piatku od 16. hod. do nedele do 18. hod., ako aj osobitnej úpravy počas prázdnin a sviatkov. S týmto návrhom matka nesúhlasila a v odvolaní navrhla upraviť styk v užšom rozsahu ako o styku rozhodol súd prvej inštancie, a to v párnom týždni v sobotu od 14. hod. do 18. hod. za prítomnosti matky. CPPPaP LM odporučilo, aby stretnutia otca so synom začali prebiehať postupne v pravidelných termínoch, a to za prítomnosti matky, ideálne na obdobie 3 - 6 mesiacov podľa potreby a stavu dieťaťa a následne by bolo možné prejsť veľmi citlivo a empaticky na stretnutia s otcom bez prítomnosti matky a po určitom čase v rámci týchto stretnutí by sa maloletý mal začať zoznamovať aj s biologickými starými rodičmi. Za vhodné považoval i usmerňovanie rodičov prostredníctvom kolízneho opatrovníka tak, aby všetci zainteresovaní dokázali spolu konštruktívne komunikovať a uzatvárať dohody.

10. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie a vychádzajúc z jeho obsahu dospel k záveru, podľa ktorého súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní o návrhu otca vykonal dostatočné dokazovanie, ktoré následne správne právne posúdil a pri rozhodovaní vychádzal zo zásad stanovených Zákomom o rodine týkajúcich sa úpravy styku maloletého dieťaťa s tým rodičom, ktorému nie je zverené. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto len konštatuje správnosť jeho záverov, keď rozhodol o úprave styku otca s maloletým dieťaťom v stanovenom rozsahu. Matka maloletého v odvolaní neuviedla žiadne dôvody, ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový alebo právny stav, resp. s ktorými by sa už nevysporiadal súd prvej inštancie.

11. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie bral na zreteľ, že v prípade zverenia maloletého dieťaťa len jednému z rodičov je potrebné prihliadať aj na rodičovské práva druhého rodiča a neobmedzovať ho pri výkone rodičovských práv. Rozhodnutím súdu prvej inštancie je rešpektované právo dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom, rozsah úpravy styku je v záujme maloletého, je rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a na udržiavanie pravidelného osobného styku s otcom.

12. Z obsahu spisu je dostatočne preukázané, že dosiaľ styk otca s maloletým aj napriek nariadenému neodkladnému opatreniu prebiehal nepravidelne. S poukazom na prvostupňovým súdom zistený

skutkový stav preto aj odvolací súd považoval za najlepšie riešenie aktuálne upraviť styk otca s maloletým etapovito, a to najprv v kratších úsekoch a za prítomnosti matky, následne bez prítomnosti matky a po primeranom období sa styk otca s maloletým rozšíri na celý víkend a bude doplnený aj o obdobia sviatkov a prázdnin. Pobyt maloletého u otca upravený na takéto celky napĺňa hlavný účel styku a reaguje na okolnosť, že otec sa s maloletým dieťaťom dlhšie obdobie pred podaním návrhu na úpravu styku nestretával. Podľa názoru odvolacieho súdu sú napadnutým rozsudkom rešpektované potreby dieťaťa a jeho vývoj tak, ako to aj odporúča správa CPPP a P LM.

13. V tejto súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti, že na túto správu poukazovala matka už v odvolaní voči rozhodnutiu o nariadení neodkladného opatrenia, pričom k nej bolo prihladené aj v rozhodnutí odvolacieho súdu č. k. 6CoP/30/2022-73 zo dňa 30.11.2022. Odvolací súd už v tom čase uviedol, že podľa jeho názoru počas obdobia 6 mesiacov je možné za aktívnej pozitívnej participácie matky vytvoriť medzi otcom a maloletým taký emočný vzťah, ktorého intenzita bude postačujúca na to, aby sa stretávanie otca s maloletým mohlo následne uskutočňovať už bez prítomnosti matky. Odvolací súd podčiarkuje, že od vydania označeného rozhodnutia odvolacieho súdu ubehlo 10 mesiacov a od podania správy zo strany CPPP a P LM viac ako 1 rok. Dieťa je teda už staršie a zrelšie. Podľa vykonaného zisťovania názoru dieťaťa zo strany súdu prvej inštancie je toto smelé, sebavedomé a voči otcovi neprejavuje žiaden strach. Preto odvolací súd vyhodnocuje, že správa CPPP a P LM hoc obsahuje niektoré všeobecne platné závery, už nie je v plnej miere aktuálna.

14. Podľa názoru odvolacieho súdu od podania návrhu bol poskytnutý dostatočný čas k tomu, aby otec prestal byť pre maloletého cudzím človekom a mohli sa začať vytvárať väzby medzi nimi. Skutočnosť, že k styku otca s maloletým nedochádzalo v takej miere, ako predpokladalo nariadené neodkladné opatrenie, sa napokon odzrkadlila aj v napadnutom rozhodnutí, v ktorom je opätovne stanovené prechodné obdobie, počas ktorého bude prebiehať stretávanie za prítomnosti matky. Úlohou matky počas tejto asistencie nie je stretnutie riadiť či dozorovať, ale poskytovať maloletému psychickú podporu.

15. Pokiaľ matka argumentovala, že sa otec o dieťa 4 roky nezaujímal, je táto argumentácia irelevantná. Nedostatočný dovtedajší kontakt s dieťaťom nie je dôvodom pre to, aby styk otca s maloletým nebol upravený a na uvedené reflektoval napadnutý rozsudok práve úpravou styku po etapách ako aj samotným rozsahom styku. Nie je teda dôvodná ani argumentácia matky, podľa ktorej otec nerozumie tomu, že styk je potrebné budovať postupne a chce preskočiť obdobie stretávania za jej prítomnosti. Z napadnutého rozhodnutia priamo vyplýva, že je ponechané obdobie troch mesiacov, počas ktorého bude matka pri výkone práva styku otca asistovať. Aj odvolací súd považuje uvedené obdobie za primerané na to, aby si dieťa na prítomnosť otca zvyklo a bolo schopné samé zotrvať v jeho prítomnosti. Vzhľadom na vek dieťaťa a jeho predvídateľný vývoj nie je namieste, aby takéto prechodné obdobie bolo určené natrvalo a až po dosiahnutí určitého stupňa rozvoja vzťahu došlo k opätovnej zmene súdnym rozhodnutím. Je nutné podotknúť, že už nejde o dieťa v útlom veku, ale o dieťa navštevujúce školské zariadenie. Súčasne podľa názoru odvolacieho súdu stanovenie tohto prechodného obdobia bude aj motiváciou pre matku, aby vynaložila dostatočné úsilie a rozvoj vzťahu maloletého s otcom podporila. V neposlednom rade je nutné prihliadnuť k tomu, že prítomnosť matky či jej manželka pri stretnutiach môže za istých okolností zvyšovať napätie, čo negatívne vplyva na maloletého.

16. Ďalej odvolací súd konštatuje, že v konaní neboli tvrdené a ani preukázané žiadne vlastnosti otca, ktoré by mohli mať škodlivý vplyv na maloletého. Rozpory, ktoré rodičia ako bývalí partneri medzi sebou majú, by nemali prenášať do vzťahu k dieťaťu. Hoci to matka vzhľadom na jej vzťah k otcovi ťažko pripúšťa, za najlepší záujem dieťaťa tak podľa názoru odvolacieho súdu ako aj podľa ustálenej judikatúry je nutné považovať i jeho právo na poznanie svojich biologických príbuzných, v prejednávanej veci otca a starých rodičov z jeho strany. Odvolací súd nerozporuje a považuje za prirodzené, pokiaľ sa vytvorili väzby medzi maloletým a manželom matky, ktorého maloletý vníma ako svojho otca, keďže sa tento o neho staral od útleho detstva a aj ho vychovával. V podstate dosiaľ plnil a aj naďalej plní funkciu tzv. sociálneho otca. Úpravou styku otca s maloletým však tento vzťah maloletého s manželom matky nie je popretý ani zasiahnutý, aj keď to vyžaduje istú mieru prispôsobenia sa rodiny matky a jej súčasného manžela. Otec sa svojím rodičovskými právami nikdy nevzdal, plnil si i vyživovaciu povinnosť, a teda matka si musela byť práv otca vedomá a v tomto smere bolo potrebné maloletého informovať aj vychovávať. Je potrebné aj otcovi prenechať priestor na vytvorenie vzťahu s maloletým a na jeho výchovné pôsobenie na dieťa. Odvolací súd dodáva, že pri výkone práva styku v domácnosti otca bude maloletý v kontakte s osobami v blízkom vzťahu k otcovi (jeho partnerka a ich deti, starí rodičia), čo na jednej strane bude

predstavovať pre maloletého okolnosti nové, avšak dôležité pre jeho zdarný psychický a sociálny vývoj a formovanie jeho osobnosti.

17. Keďže otec nežiada zveriť dieťa do osobnej starostlivosti, nebolo podľa odvolacieho súdu nevyhnutné prešetrovať u neho pomery. Nakoľko otec má rodinu, v rámci ktorej vychováva dve deti v útlom veku, nie je dôvod mať pochybnosti o vyhovujúcich pomeroch v jeho domácnosti, pričom odvolací súd podčiarkuje, že matka uvedený dôkazný návrh nepodala ani námietky voči pomerom v domácnosti otca v priebehu konania nevzniesla.

18. Odvolací súd v súhrne konštatuje, že matka v odvolaní neuviedla a v konaní neboli ani zistené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali úpravu styku otca s maloletým v takom reštriktívnom rozsahu (4 hodiny v priebehu dvoch týždňov, a to za prítomnosti matky), ako navrhla. Odvolací súd je názoru, podľa ktorého takýto zúžený kontakt by bol nepostačujúci na rozvíjanie vzájomného vzťahu s maloletým, a preto odvolací súd nevidel dôvod na zmenu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie podľa návrhu matky.

Podľa názoru odvolacieho súdu matka len subjektívne, bez uvedenia a preukázania relevantných skutočností považuje širšiu úpravu styku s otcom za nespravodlivú a v protiklade so záujmom maloletého.

19. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd napadnutý rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdil, pričom na jeho závery opätovne v zmysle § 387 ods. 2 CSP poukazuje v celom rozsahu. Pre úplnosť odvolací súd konštatuje, že za vecne správny považuje rozsudok súdu prvej inštancie aj ohľadne tej časti rozsudku, ktorá obsahuje osobitnú úpravu styku počas sviatkov a letných prázdnin, nakoľko toto zodpovedá štandardnej úprave styku s rodičom, ktorému nebolo dieťa zverené.

20. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 CSP v spojení s § 52 CMP a vyslovil, že žiaden z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania nemá.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).